

sygn. akt I C 349/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 8 sierpnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2023 r. w Ł.

sprawy z powództwa A. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.671,57 zł (jednego tysiąca sześciuset siedemdziesięciu jeden złotych pięćdziesięciu siedmiu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 594,09 zł (pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote dziewięć groszy) od dnia 23 października 2020 roku do dnia zapłaty,

- 553,50 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt groszy) od dnia 24 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty,

- 523,98 zł (pięćset dwadzieścia trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 16 października 2019 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 1.440,36 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych 36/100) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;

2. nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 476,64 (czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 64/100) tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki wpłaconej przez powoda na poczet dowodu z opinii biegłego w dniu 31.01.2023 roku nr. dokumentu (...).

Sygnatura akt I C 349/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 listopada 2022 roku, powód A. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Ł., reprezentowany przez zawodowego - pełnomocnika radcę prawnego wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwoty 1.671,57 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 594,09 zł. od dnia 23 października 2020 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 553,50 zł. od dnia 24 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 523,98 zł. od dnia 16 października 2019 r. do dnia zapłaty;

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych / pozew k. 3-7/.

Sąd Rejonowy w Łęczycy nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 24 listopada 2022 roku, uwzględnił roszczenie zgłoszone w pozwie / nakaz zapłaty k.59/.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 14 grudnia 2022 roku, pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Kwestiami spornymi pomiędzy stronami w szkodach była zasadność kosztów mycia pojazdu przed i po naprawie, polakierowania elementów przyległych, a także wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharsko - lakierniczych (170,00 zł netto czy 150,00 zł netto) / k.64-65/.

Sąd Rejonowy ustalił:

W wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia pojazdu marki R. (...) numer rejestracyjny (...), należący do poszkodowanego R. B. / bezsporne /.

Sprawca wypadku w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u strony pozwanej / bezsporne/.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC za szkody powstałe wskutek wskazanego zdarzenia – szkoda PL (...) i dokonał wypłaty odszkodowania tytułem kosztów naprawy w kwocie 4.025,52 złote /bezsporne /.

Po dokonaniu oględzin uszkodzonego pojazdu, powód sporządził w systemie (...) kalkulację naprawy samochodu poszkodowanego / bezsporne/.

W dniu 21 sierpnia 2020 roku r. R. B. upoważnił powoda do zgłoszenia szkody, składania wniosków i podpisów w jego imieniu, odbioru zaliczek i odszkodowań związanych z likwidacją szkody, dochodzenia roszczeń i składania odwołań związanych z naprawą powypadkową pojazdu / upoważnienie k. 14/.

W dniu 19 października 2020 r. R. B. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego z tytułu wskazanego zdarzenia /umowy k. 18/.

Koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wg faktur nr. (...),wystawionej przez powoda poszkodowanemu w dniu 6 października 2020 roku, oraz faktury nr. (...) z dnia 31 sierpnia 2020 roku wyniosły łącznie 4.619,61 złotych. /faktura, k. 20/.

W dniu 6 września 2022 roku, powód wezwał pozwanego w formie elektronicznej do zapłaty brakującej kwoty odszkodowania / wezwanie k. 30 /.

W wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia pojazdu marki V. (...) numer rejestracyjny (...), należący do poszkodowanej K. D. / bezsporne /.

Sprawca wypadku w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u strony pozwanej / bezsporne/.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC za szkody powstałe wskutek wskazanego zdarzenia – szkoda PL (...)/(...) i dokonał wypłaty odszkodowania tytułem kosztów naprawy w kwocie 8.172,21 złote / bezsporne /.

Po dokonaniu oględzin uszkodzonego pojazdu, powód sporządził w systemie (...) kalkulację naprawy samochodu poszkodowanego / bezsporne/.

W dniu 22 listopada 2019 roku r. K. D. upoważniła powoda do zgłoszenia szkody, składania wniosków i podpisów w jej imieniu, odbioru zaliczek i odszkodowań związanych z likwidacją szkody, dochodzenia roszczeń i składania odwołań związanych z naprawą powypadkową pojazdu / upoważnienie k. 15/.

Koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wg faktur nr. (...), wystawionej przez powoda poszkodowanemu dnia 9 stycznia 2020 roku wyniosły 8.725,71 złotych. /faktura, k. 35/.

W dniu 5 lutego 2020 r. K. D. zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego z tytułu wskazanego zdarzenia /umowy k. 17/.

W dniu 9 marca 2022 roku, powód wezwał pozwanego w formie elektronicznej do zapłaty brakującej kwoty odszkodowania / wezwanie k. 34 /.

W wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia pojazdu marki A. (...) numer rejestracyjny (...), należący do poszkodowanego J. B. / bezsporne /.

Sprawca wypadku w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u strony pozwanej / bezsporne/.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC za szkody powstałe wskutek wskazanego zdarzenia – szkoda PL (...)/(...) i dokonał wypłaty odszkodowania tytułem kosztów naprawy w kwocie 1.808,02 złote / bezsporne /.

Po dokonaniu oględzin uszkodzonego pojazdu, powód sporządził w systemie (...) kalkulację naprawy samochodu poszkodowanego / bezsporne/.

W dniu 19 czerwca 2019 roku r. J. B. upoważnił powoda do zgłoszenia szkody, składania wniosków i podpisów w jego imieniu, odbioru zaliczek i odszkodowań związanych z likwidacją szkody, dochodzenia roszczeń i składania odwołań związanych z naprawą powypadkową pojazdu / upoważnienie k. 16/.

W dniu 14 października 2019 r. J. B. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego z tytułu wskazanego zdarzenia /umowy k. 19/.

Koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wg faktur nr. (...), wystawionej przez powoda poszkodowanemu w dniu 1 października 2019 roku, wyniosły 2.332 złotych. /faktura, k. 50/.

W dniu 6 września 2022 roku, powód wezwał pozwanego w formie elektronicznej do zapłaty brakującej kwoty odszkodowania / wezwanie k. 49 /.

Stawka w wysokości 170,- zł netto zastosowana przez stronę powodową mieściła się w stawkach stosowanych przez (...) na terenie województwa (...).

Stawka zastosowana przez stronę powodową nie była zawyżona. Na rynku lokalnym zapewne można było naprawić samochód za stawkę niższą, ale nie w autoryzowanym zakładzie naprawczym.

Koszty napraw wskazane w fakturach wystawionych przez stronę powodową za naprawy pojazdów nie były zawyżone.

Zarówno usługa mycia pojazdu przed i po naprawie mogą być ujęte w kosztorysie naprawy, przy wskazaniu czasu poświęconego na te czynności.

Nie było sporu na temat lakierowania elementów przyległych. Spór dotyczył polerowania elementów przyległych. W przypadku pojazdów eksploatowanych przez kilka lat, polerowanie elementów przyległych jest uzasadnione i mieści się w zakresie naprawy po szkodzie.

Zgodnie z Komunikatem Nr 1 Ogólnopolskiej Rady Motoryzacyjnej z dnia 12 czerwca 2018 roku w Rekomendacji nr 3 wskazano, że w kosztorysach naprawy należy uwzględnić mycie zewnętrzne pojazdu przed naprawą w czasie 0,3 rbg i mycie oraz odkurzenie wnętrza po naprawie w czasie 0,5 rbg. Zdaniem biegłego, który poprzez wiele lat był kierownikiem (...), przede wszystkim, w zakresie napraw powypadkowych, jest to w pełni uzasadniona rekomendacja. Wielokrotnie mycie przed naprawą jest konieczne również aby prawidłowo dokonać oględzin pojazdu i określić jego uszkodzenia. Trudno oczekiwać od poszkodowanego w szkodzie z OC, wykonywał mycie przed naprawą na własny koszt. Przyjęcie dla obu operacji czasu łącznego 0,8 rbg jest wartością minimalną i w dużej ilości napraw drastycznie zaniżoną.

Tak więc wielkości wskazane w „rekomendacji” są faktyczne uzasadnione i bowiem wykonywane są w trakcie naprawy i powinny być one uwzględniane w kosztorysie,

W dwóch analizowanych szkodach strona powodowa dla samochodu V. i A. przyjęła konieczność polerowania elementów przyległych do elementów naprawianych w wysokości 0,4 rbg. Oba te pojazdy były wyprodukowane przed rokiem 2010 i oba polakierowane lakierem perłowym. Powszechnie wiadomo, że powłoka lakierowa w trakcie okresu eksploatacji zmienia swój wygląd na skutek drobnych rys (niekoniecznie wynikających z zarysowania mechanicznego) i oddziaływania czynników atmosferycznych. Zestawienie takiej powłoki lakierowej na sąsiednich elementach z nowo nałożoną powłoką lakierową od razu wykazuje różnicę w zakresie odcienia i jak i odbicia światła. Prowadzi to bardzo często do konfliktu z poszkodowanym, który twierdzi wprost, że naprawiana powłoka ma inny odcień, podczas gdy przed naprawą powłoka na wszystkich elementach była taka sama. Pomijając już kwestie sporne z poszkodowanym pojazd po szkodzie ma być naprawiony w taki sposób, aby przywrócić jego stan sprzed szkody, w którym żadnych różnic na powłoce lakierowej nie było widać. W związku z powyższym biegły jest zdania, że wykonanie polerowania elementów przyległych jest uzasadnione i mieści się w pojęciu procesu likwidacji szkody / opinia biegłego k. 91-95/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niebudzących wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Istotna dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie okazała się sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłego. Opinia jest jasna, spójna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, odpowiadała w sposób jednoznaczny i logiczny na postawione w tezie dowodowej pytania, a nadto została sporządzona przez osobę o niezbędnych do tego kwalifikacjach.

Co istotne, po złożeniu przez biegłego pisemnej opinii, pełnomocnicy stron nie wnosili ani o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ani też o zobowiązanie biegłego do złożenia opinii uzupełniającej akceptując tym samym zaprezentowane w opinii wnioski.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 191 k.p.c. powód może dochodzić jednym pozwem kilku roszczeń przeciwko temu samemu pozwanemu, jeżeli nadają się one do tego samego trybu postępowania oraz jeżeli sąd jest właściwy ze względu na ogólną wartość roszczeń, a ponadto - gdy roszczenia są różnego rodzaju - o tyle tylko, o ile dla któregośkolwiek z tych roszczeń nie jest przewidziane postępowanie odrębne ani też nie zachodzi niewłaściwość sądu według przepisów o właściwości bez względu na wartość przedmiotu sporu.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził przeciwko pozwanemu kilku roszczeń, wynikających z trzech różnych szkód komunikacyjnych. W przypadku każdego z tych roszczeń taka sama była podstawa prawna odpowiedzialności pozwanego – z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Prawną podstawą odpowiedzialności pozwanego w niniejszej sprawie jest art. 822 § 1 kc w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 19 ust. 1 wspomnianej ustawy poszkodowany

w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela wskazał Sąd Najwyższy stwierdzając, że: „ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody i w takich też granicach ustalane jest i wypłacane odszkodowanie (art. 436 § 1 i 2 w zw. z art. 363 § 2 w zw. z art. 361 § 2 w zw. z art. 822 § 1 k.c. i w zw. z art. 36 ust. 1 ustawy z 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Odszkodowanie ustala się z jednej strony respektując zasadę pełnego odszkodowania, a z drugiej strony nie przekraczając wysokości faktycznie doznanej przez poszkodowanego szkody” (Wyrok SN z 3.04.2019 r., II CSK 100/18, LEX nr 2648598). Odpowiedzialność ta jest pochodną odpowiedzialnością sprawcy szkody powstałej w wyniku wypadku drogowego, którą stanowią przepisy art. 436 § 2 kc w zw. z art. 415 kc.

Nie może budzić wątpliwości legitymacja bierna pozwanego, który był ubezpieczycielem podmiotów odpowiedzialnych za szkodę powstałą w majątkach poszkodowanych w wyniku zdarzeń drogowych. Powyższy fakt nie był zresztą kwestionowany przez pozwanego.

Wątpliwości nie budziła też legitymacja czynna powoda. Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie poszkodowani przelali przysługujące im wobec pozwanego wierzytelności na powoda, co zostało wykazane przez złożenie do akt umów cesji.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 kc formą naprawienia szkody przez zakład ubezpieczeń jest zapłata określonej sumy pieniężnej. Zgodnie z wyrażonym w orzecznictwie poglądem, wskazana regulacja modyfikuje wynikający z art. 363 § 1 kc zakres uprawnień poszkodowanego. Roszczenie o przywrócenie do stanu poprzedniego przekształca się bowiem w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać” (Wyrok SN z 7.08.2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410).

Omówienie zasadności poszczególnych roszczeń dochodzonych pozwem zacząć należy od roszczenia wynikającego z wierzytelności nabytej od R. B., w związku z uszkodzeniem samochodu marki R. (...). Roszczenie to było zasadne w całości. Jak ustalono na podstawie opinii biegłego uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 4.619,61 zł. Na poczet wskazanej szkody ubezpieczyciel wypłacił 4.025,52 zł. Różnica wynosiła więc dochodzoną w pozwie kwotę 594,09 złotych.

Również jeżeli chodzi o wierzytelność nabytą od K. D., w związku z uszkodzeniem pojazdu V. (...), to uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 8.725,71 zł. Pozwany wypłacił z tego tytułu kwotę 8.172,21 zł. Różnica wynosiła zatem 553,50 zł. Wskazaną kwotę należało zasądzić na rzecz powódki.

Jeśli chodzi o wierzytelność nabytą od J. B., w związku z uszkodzeniem pojazdu A. (...), to uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 3.272,22 zł. Pozwany wypłacił z tego tytułu kwotę 2.748,24 zł. Różnica wynosiła zatem 523,98 zł. Wskazaną kwotę należało zasądzić na rzecz powódki.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 kc. w związku z art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 621 z późn. zm.). Jako początkowo termin płatności odsetek oznaczono dzień następny po dniu wymagalności roszczeń wskazanych w fakturach VAT wystawionych przez powoda. Początkowy termin naliczania odsetek od każdego z roszczeń dochodzonych pozwem nie był przez pozwanego kwestionowany.

Powód wygrał proces, wobec powyższego, Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zapłaty wszystkich kosztów procesu w przedmiotowej sprawie. Na ich sumę składają się: 200 złotych – opłata od pozwu, 323,36 złotych

– uiszczona przez powoda, a wypłacona biegłemu zaliczka na poczet dowodu z opinii biegłego, 917 złotych wynagrodzenie pełnomocnika z wyboru.

O zwrocie zaliczki z punktu 2 wyroku orzeczono na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.